

Tündérföldön

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány. Egy napon, amikor a kertben játszott, meglátott egy kis emberkét. Lassan közeledett feléje, nehogy elijessze, de amint odaért, látta, hogy megsebesült. El volt törve a szárnya. Megfogta, és bevitte a házba. Ott aztán bekötözte. Kiderült, hogy tündér és Tündérföldről jött. Elmesélte, hogy náluk van egy gonosz boszorkány, aki uralkodik, és az igazi királynőt pedig bezáratta. Mindenki fél tőle, és ő azért jött ide, hogy magával vigye, és segítsen nekik. A lány beleegyezett, és elindultak. Megpakolták az elemózsiás kosarat almával, vízzel és egy kis hamuban sült pogácsával. Mentek, mendegéltek, egyszer csak megláttak egy lovat, amint ott fekszik az úton. Látták, hogy nagyon éhes. Egy almájuk maradt, odaadták neki. A paripa azonnal felállt, és megköszönte.

– Jó tett helyébe jót várj!

És átadott nekik egy arany sípot.

– Ha bajban lesztek, csak megfújjátok.

Továbbindultak. Már messziről láttak egy kutat. Amint odaértek, látták, hogy ki van száradva, az alján pedig egy béka van. Kérte őket, hogy egy kis vizet adjanak neki. A lány elővette a vizet, és a kútba öntötte. A béka azon nyomban kiugrott.

– Jó tett helyébe jó várj!

Átadott nekik egy ezüst sípot.

– Ha bajban vagytok, csak fújjátok meg.

Mendegéltek tovább, amíg egy erdőhöz értek. Megláttak egy kismadarat, az ágak közé volt szorulva. Segítettek rajta, és a batyu aljáról a pogácsa morzsáit odaszórták neki.

– Jó tett helyébe jót várj!

Átadott nekik egy gyémánt sípot.

– Ha szükségetek van segítségre, csak fújjátok meg.

Odaértek Tündérföld kapujába. Ám az körbe volt kerítve vízzel, nem tudtak átjutni. Megfújták az első sípot, és azon nyomban ott termett a ló, gyönyörű szárnya volt. Ráültek, és átrepítette őket a túloldalra.. Benyitottak a kapun, ahol ott voltak a tündérek. Mind aludtak. A gonosz boszorkánynak a trónja tele volt pókokkal, ha megcsípi őket, akkor ők is elaludznak. Megfújták a második sípot, és ott termett a béka. Hívta a többi békát, és felfalták az összes pókot. A boszorkány nagyon dühös lett, mert ezzel az ő ereje is elment. Megfújták a harmadik sípot. Ott termett a kismadár, és elkezdett énekelni. Mindenki felébredt, és boldogan éltek, amíg meg nem haltak.